

VECKOBLADET

40

ORGAN FÖR VPK och KU i LUND UTKOMMER FREDAGAR

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Telefon: 046/13 82 13. Torsd. 19 - 21. Lörd. 10 - 12

Postgiro: 17 459 - 9. Pren. 15 kr/halvår.

1978 4:e årg.

Fredagen den 1 december

VB-KOMMENTAR

Lars Werner i stan

Lunds stad är uppbyggd långt innan bilen ens fanns i tankevärlden. De trånga gatorna uppbyggdes för människor som skulle gå. Så kom bilen, på sitt sätt ett helt överlägset kommunikationsmedel. Man kunde snabbt och bekvämt komma från dörr till dörr. Men, bilen är inte gjord för innerstäder där människor går eller cyklar. Det finns många ställen i Lund där det idag är livsfarligt att cykla. Ta tex. Ö Mårtensgatan, Klostergatan och Ö Vallgatan som alla är livligt trafikerade och antingen smala eller med parkering på ena sidan.

En sak som förvärrar situationen är att väldigt många bilister inte anpassar hastigheten eller visar hänsyn mot cyklister och fotgängare. De som direkt bryter mot trafikreglerna skall inte heller förtigas. Det är många bilister som tränger cyklister, kör snävt förbi vid högersväng så att cyklisterna tvingas tvärbromsa och som gör omkörningar i gatukorsningar och på övergångsställen. Idag är det många människor som inte vågar cykla och knappast ta sig fram till fots pga. bilismens framfart. Vad gör då polisen?

Jo, man ger sig på cyklister. I Bytaregatan norra mynning är det stopplikt. I förra veckan hade polisen razzia mot cyklister där. Man hejdade de som inte stannade vid stopptecknet och bötfälde dem a 150 :- !! Låt oss med en gång säga att det finns många cyklister som klart bryter mot trafikreglerna och att detta inte kan försvaras. Men en cyklist är knappast farlig för någon annan än sig själv. Att göra en razzia mot cyklister i en stad med den trafiksituation som vi har i Lund är verkligen att sila mygg och svälja elefanter. I Bytaregatan kör dagligen hundratals bilar igenom trots att det är förbjudet.

I Veckobladet har vi ofta kritiserat polisen för att man inte gör något åt den olagliga genomfartstrafiken på Brytaregatan. När man nu så gör något, gör man det mot cyklister.

Det blev ett fint möte när Lars Werner för första gången som partiledare gästade VPK Lund på ett offentligt möte i Stadsbibliotekets hörsal på torsdagkvällen. Uppåt 200 hade kommit för att lyssna till Werners anförande som bar den nästan klassiska kommunistiska rubriken »Mot dyrtid och borgarvalde». Anförandet var närmast traditionellt i sin uppläggning, men vi befinner oss ju också i en traditionell situation där arbetarrörelsen tvingas till en försvarskamp mot klasspolitiken. Lars Werner pekade på område efter område där de båda borgerliga regeringarnas politik direkt har riktat sig mot löntagarna. Den nya folkpartiregeringen skiljer sig på den punkten inte från den tidigare trepartiregeringen. Socialdemokraternas passiva stöd vid Ullstenregeringens tillkomst brännmärktes - det kan aldrig vara ett arbetarpartis uppgift att av någon sorts ansvars känsla hjälpa ett borgerligt parti till makten.

Som alternativ förde Werner fram kravet på en radikal arbetarpolitik. VPK har inga illusioner om att en socialdemokratisk återkomst till makten i sig löser några problem. Men VPK är beredd att tillsammans med progressiva krafter inom socialdemokratin hjälpa till att finna en väg ut ur krisen.

I den efterföljande frågestunden förekom frågor inom många områden. Kan man verkligen lösa krisen inom kapitalistisk ram, undrade en frågeställare. Werner svarade naturligtvis att det inte gick men att den insikten inte får göra oss passiva - vi tvingas till en defensiv politik som så småningom kan vidgas till en mer offensiv kamp. Det blev också frågor om försvarspolitik och näringspolitik. En glad SKP: are trodde att Lars Werner personligen skötte politiken på Smålands Nation, vilket nog är en missuppfattning.

Lunds kommunistiska blåsorkester inledde mötet an-

ingen tveksamt men kom sen loss och svängde mot slutet otroligt. Den allt duktigare sånggruppen Pionerna ur VPK:s barn och ungdomsverksamhet uppskattades hörbart, framför allt i sitt häftiga slutnummer.

Tidigare under dagen hann Lars Werner både med att lyssna på fullmäktigedebatten om budgeten och att ge en kort presskonferens i Stadshallen.

UTTALANDE OM ALGOTS NORD.

Vid mötet med Lars Werner antogs ett kraftfullt uttalande till förmån för sommerskorna på Algots Nord. Det är för långt för att kunna återges här men man pekar på de många viktiga och angelägna krav Algots sommerskorna har formulerat. Så här är slutklämmen.

Stöd kampen för att rädda jobben inom Algots Nord. Stöd arbetet för en alternativ produktion inom Algots Nord.

Kräv att staten tar sitt sociala ansvar för fortsatt drift

Upp till kamp mot vintern

– Fy för satan, nu är vintern här igen. Helst skulle jag vilja försvinna till Medelhavet på några månader.

– Stopp och belägg! Som kommunist borde du ha lärt dej att inte fly undan utan att modigt stanna kvar och slåss för politiska lösningar på problemen.

– Bara lugn, jag har inte en chans att sticka hur gärna jag än ville. Men vad pratar du för dumheter om politiska lösningar på naturfenomen som vintern. Ska VPK kräva att man bygger en plastkupa över stan?

– Vad jag menar är att du liksom jag inte har så mycket mot vintern i sej utan att vi bara ogillar en massa bifnomen. Kyla, snöslask, blåst, halka...

– Och stank, glöm inte stanken! Aldrig luktar det så vidrigt i Lund som klara och vindstilla vintermorgnar när man brassar på i alla oljepannor och kalluften gör att skiten inte stiger uppåt.

– Men där har du ju ett vinterproblem med politisk lösning! Se till att skorstenen rensas ordentligt så försvinner nog stanken.

– I så fall förefaller det enklast att ta varmvattnet i rör från Barsebäck.

– För en bråkdel av vad rören kostar kan du skaffa höggadiga rökfilter till alla stora skorstenar. Och de små får du bort genom att bygga ut fjärrvärmens ordentligt. Sen är saken biff. Nej förresten, det kommer ju en massa illaluktande skit från avgasrören också. Bort med dom. Återigen en politisk fråga.

– Och vad ska politikerna göra åt kylan och blåsten?

– Bygga vindskydd, massor av vindskydd. Det är ju den ständiga blåsten som gör att man fryser så mycket här i stan. Bygg stan mycket kompaktare. Se på Norra Fäladen, det ligger ju en halv tundra, motorvägar och annat impediment, mellan den stadsdelen och själva Lund. Fyll upp den med trevliga hus, slingriga smågator, häckar och plank. Förse sen alla större cykelvägar med vindskydd på ena sidan och med tak.

– Tak över cykelvägarna! Nu är du allt bra utopisk.

– Det skulle gå på högst en femtedel av vad en större bilväg kostar. Till sänt finns det pengar. Det hela är en fråga om politisk prioritering och politisk vilja.

– Halkan då, vad gör du åt den? Jag har redan gjort vinterns första kullerbytta.

– Elementärt. Det finns beprövade sätt: ploga, skrapa och sanda. Det vill säga trottoarerna och cykelbanorna. Pengarna får du genom att inte göra något åt halkan på bilvägarna. Statistiken visar att det inte blir fler olyckor, för då måste bilarna köra långsamt.

Hyresstopp

Hyresgästföreningens Lundaavdelning har under hösten gått ut i en bred kampanj för hyresstopp. Under parollen »Ingen hyreshöjning» har man samlat in nästan 2000 namn bland hyresgästerna hos det kommunala fastighetsbolaget, LKFAB, och ordnat en demonstration med 200 deltagare. Protesterna ifrån hyresgästerna har varit starka de senaste åren, men har tyvärr oftast motarbetats av hyresgästföreningens ledning. Det är faktiskt rätt unikt att en lokal hyresgästförening som den här i Lund inleder en sådan kampanj. Veckobladet har därför intervjuat David Edgerton som sitter i Lundaavdelningens styrelse och som har ingått i kampanjledningen.

VB: Hur tycker du att kampanjen har lyckats?

DE: Det får vi se när förhandlingarna mellan LKFAB och föreningen blir klara. Men än så länge tycker jag att det har gått rätt bra. Att vi lyckades samla in så många namn under bara 3-4 veckor överträffade mina förväntningar.

VB: Man får ofta höra att det är bara kommunister och maoister som kräver hyresstopp. Vad säger du?

DE: Ja, om det är sant kunde VPK vänta sig egen majoritet vid nästa val! När över 90% av de tillfrågade hyresgästerna skriver på hyresstoppslistorna då tror jag att vi slutligen kan begrava den myten.

VB: Hur går det med förhandlingarna?

DE: Eftersom förhandlingarna är hemliga så vet jag faktiskt inte. Jag tycker att det är en skandal att inte ens av-

delningsstyrelsen får veta hur det går. Allting sköts från Malmö. Det enda jag har hört från ombudsmännen där är att föreningens utgångsbud var det som rekommenderades av förhandlingsrådet i Lund, dvs man krävde att det inte skulle va någon hyreshöjning utan att LKFAB skulle vända sig till kommunen.

VB: Menar du verkligen att föreningen krävt hyresstopp!

DE: Vad jag har hört från ombudsmännen så är det fallet.

VB: Är det inte ganska fantastiskt! Förre årets stoppades en liknande kampanj av föreningens ledning. I år kräver de hyresstopp. Vad beror detta på?

DE: Det är helt klart att trycket från hyresgästerna har tvingat fram denna ändring. Man börjar inse att hyresgästerna inte orkar med hur mycket som helst. Men jag tror knappast att de skulle driva hyresstoppskravet av egen vilja.

VB: Varför tror du inte det?

DE: Ja, även om vår kampanj inte har motarbetats från Malmö så har vi inte fått något stöd heller. Och på föreningens senaste fullmäktigemöten har man antagit en del byråkratiska beslut som syftar till att hålla den nuvarande ledningen kvar vid makten. Man har tex. påtvingat ett odemokratiskt nomineringsförfarande på avdelningens årsmöte, trots reservationer från tex samtliga Lundarepresentanter.

VB: Slutligen, vad hoppas du nu mest på?

DE: Att hyresgästföreningens förhandlare skall stå på sig och tvinga fram ett bra avtal för Lundahyresgästerna.

Det våras för... Lilla teatern.

Det kan vara svårt att hitta till Lilla Teaterns lokaler på Lilla Sandgatan 14, så här i novembermörkret. Men det är värt besväret. »Det våras för revolutionen», en pjäs av Dario Fo går just nu för fulla hus på Lilla Teatern.

Den yttre handlingen är Italien mellan 1911 och 1923. En tid av krig, svält och revolutionärt uppror. En tid av hoppfullhet, men också en tid som avslutas med att det fascistiska mörkret lägger sig.

Politiskt är pjäsens viktigaste budskap en uppgörelse med reformismen. Pjäsen handlar om de små, vanliga människorna. Om deras kamp för ett människovänligare samhälle. Men också om deras bitterhet när deras egen ledare överger dem.

»Alla eniga, alla tillsammans, men ursäkt, vem är egentligen boss här?» kallade Dario Fo själv pjäsen. Men det är inte bara titeln som Lilla Teatern har kortat ner, pjäsen är förkortad från tre till två timmar. Det är ett svårt företag att korta ner en pjäs så drastiskt, men de har lyckats. Pjäsen har vunnit i tempo och slagkraft.

Några döda punkter kan man inte hitta i föreställningen och det är mycket musikens förtjänst. Både musik och texter har medlemmar i gruppen själva skrivit. Dekoren är smått genialisk. En lastbil står placerad mitt på scenen, och den visar sig vara användbar på de mest skiftande sätt.

Det våras verkligen för Lilla Teatern. Deras senaste produktion är utan tvekan det bästa som har gjorts på teatern under hela 70-talet. Att det är den nybildade sk »fasta ensamblens» första pjäs gör ju det hela ännu roligare. Men skådespelarna måste ha haft god hjälp av alla andra på Lilla Teatern. Resultatet-pjäsen- kan kanske sägas vara den kollektiva arbetsstilens triumf.

Reformismens uppkomst i Sverige, lörd 2/12 kl 14.00, Smålands Nation.

Debatt om värdtvång, torsd 7/12, kl 19.00 Smålands Nation.

Annorlunda Skyltsöndag, Öppet Hus på Folkets Hus, sönd 3/12 kl 13-18 arr SKV.

VPK mot SAP, Lunds Stadsteater, tisd 5/12 kl 19.00.

Blåsorkestern, repetition på Pa-lestra, lörd 2/12 kl. 10.00

VPK/KU LUNDS IF, fotbollsträning lörd 2/12 kl 16-18, Klostergårdsskolan.

Fotbollsplanerna på Klostergården

VPK Lunds stadsdelsgrupp på Klostergården har hos kommunen protesterat mot att fotbollsplanerna inhägnas och låses så att områdets barn och ungdomar utesluts.